पाणिग्रहणं करिष्यति स सार्वभौमो राजा भविष्यतीति । ततस्तत्प्रत्ययादस्माभिः स्वामिनो ऽर्थे बहुशः प्रार्थ्यमानेनापि सिंहलेश्वरेण देव्या वासवदत्तायाश्चित्तखेदं परिहरता यदा न दत्ता ।

राजा । तदा किम् ।

5 यौगंधरायणः । तदा लावणके देवी दग्धेति प्रसिद्धिमुत्पाद्य तदन्तिकं बाभ्रव्यः प्रहितः ।

राजा । यौगंधरायण । अतः परं श्रुतमेव मया । अथेयं देवीहस्ते किमित्यनुचित्य स्थापिता ।

विदूषकः । अणाचक्खिदं पि एदं जाणीअदिज्जेव्व । अत्तेउरगदा सुहेण दे दंसणपधं

10 गमिस्सदित्ति ।

राजा । गृहीतो ऽभिप्रायस्ते वसन्तकेन ।

यौगंधरायणः । यथाज्ञापयति देवः ।

राजा । ऐन्द्रजालिकवृत्तान्तो ऽपि मन्ये त्वत्प्रयोग एव ।

यौगंधरायणः । अन्यथान्तःपुरे बद्धाया अस्याः कुतो देवेन दर्शनम् । अदृष्टायाश्च वसुभू-

15 तिना कुतः परिज्ञानम् । विहस्य । परिज्ञातायाश्च भगिन्याः संप्रति यथा करणीयं तत्र देवी प्रमाणम् ।

वासवदत्ता । अज्जउत्त । फुडं जेव्व किं ण भणासि जधा । पडिवादेहि मे रअणावलिं ति ।

विदूषकः । भोदि । सुट्ठु तए जाणिदो अमच्चस्स अक्खिप्पाओ ।

20 वासवदत्ता । एहि रअणावलि एहि । एत्तिअं पि दाव मम बहिणिआणुरूवं भोदु । इति रत्नावलीं स्वकीयैराभरणैरलंकृत्य हस्ते गृहीत्वा राजानमुपसृत्य । अज्जउत्त । एदं रअणावलिं पडिच्छ ।

राजा । सहर्षं हस्तौ प्रसार्य । को देव्याः प्रसादं न बहु मन्यते ।

वासवदत्ता । अज्जउत्त । दूरेक्खु एदाए णादिकुलं । ता तधा करेसु जधा बन्धुजणं ण

25 सुमरेदि । इति समर्पयति ।

राजा । यथाज्ञापयति देवी ।

विदूषकः । सहर्षं नृत्यति । ही ही भो । जअदु जअदु भवं । पुढविक्खु दाणिं कत्थअ गदा पिअवअस्सस्स ।

वसुभूतिः । देवि । स्थाने देवीशब्दमुद्वहसि ।

30 बाभ्रव्यः । इदानीं सफलपरिश्रमो ऽस्मि संवृत्तः ।

यौगंधरायणः । देव । किं ते भूयः प्रियमुपकरोमि ।

राजा । किमतः परमपि प्रियमस्ति । यतः ।